

prima instanță: Judecătoria Edineț
Judecător: G. Bîrsan
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderaș

dosarul nr. 2ra-2117/17

Î N C H E I E R E

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva Valentinei Strugari, cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni prin intermediul avocatului Natalia Covaliov și s-a menținut hotărârea Judecătoria Edineț din 13 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2017, ÎM „Moldcell” SA prin intermediul avocatului Natalia Covaliov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Strugari, cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, între ÎM „Moldcell” SA în calitate de operator și Valentina Strugari în calitate de abonat, a fost încheiat contractul de abonament și Acordul suplimentar potrivit căruia operatorul s-a obligat să ofere abonatului posibilitatea de a beneficia de opțiunea promoțională de procurare a unui telefon mobil la preț special, cu condiția achitării din partea abonatului a abonamentului lunar pe o perioadă obligatorie prevăzută în contract.

Menționează că, în conformitate cu prevederile Acordului, părțile răspund pentru neexecutarea obligațiilor sale fără restricții.

Având în vedere că abonatul a încetat să achite abonamentul lunar, a cauzat operatorului un prejudiciu, care constă din datoria plus compensația, în valoare de 1 376, 21 lei.

Adițional compensației și datoriei acumulate, abonatul a acumulat și o penalitate conform pct. 11 al acordului suplimentar de 0.5% pe zi, respectiv pentru 100 zile de întârziere, suma de 688,11 lei.

Solicită reclamantul, încasarea din contul Valentinei Strugari în beneficiul ÎM „Moldcell” SA a datoriei contractuale în sumă de 2 064, 32 lei, taxei de stat în sumă de 270 lei și cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 100 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Edineț din 13 martie 2017, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind încasat de la Valentina Strugari în beneficiul ÎM „Moldcell” SA datoria în sumă de 2 064, 32 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei, iar în rest, cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 martie 2017, ÎM „Moldcell” SA prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2017, s-a respins apelul declarat de ÎM „Moldcell” SA prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Edineț din 13 martie 2017.

La 14 septembrie 2017, ÎM „Moldcell” SA prin intermediul avocatului Natalia Covaliov a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea dispozițiilor judecătorești în partea respingerii cerinței de încasare a cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri privind încasarea sumei de 1000 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le în partea contestată neîntemeiate și ilegale.

Astfel, a indicat că, instanțele de judecată au ignorat faptul că, ÎM „Moldcell” a împuternicit SRL „Incaso” să o reprezinte în instanțele de judecată, și prin urmare serviciile juridice achitate de către SRL „Incaso” urmează a fi considerate drept cheltuieli de judecată percepute de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 20 iunie 2017 a fost expediată în adresa părților la 27 iulie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 16095 (f.d. 124), fiind recepționată de către recurent conform avizelor de recepție a scrisorilor recomandate, la 01 august 2017. (f.d. 68, 69).

Astfel, recursul declarat de ÎM „Moldcell” SA prin intermediul avocatului Natalia Covaliov la 14 septembrie 2017, se consideră depus în termen.

La 27 octombrie 2017, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa Valentinei Strugari a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata, Valentina Strugari, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de ÎM „Moldcell” SA prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Moldcell” SA prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, este declarativ și nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „Moldcell” SA prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea